

ELŐSZÓ RÁKÓCZY ZSUZSANNA ÍRÁSÁHOZ

Krémer András

Különleges közlés a jelen írás, a szerző már nem lehet közöttünk, így megjelenése a család, a szerkesztőség és az egykori munkatársak közös döntése alapján valósul meg. Magam is egy ilyen munkatárs vagyok, amikor az írás készült – eredeti céljának, műfajának megfelelően doktori disszertáció tézisgyűjteményeként –, a jelölt témavezetője voltam. Ennek megfelelően rövid gondolatokkal vezetném fel az írást, hogy az olvasó jobban el tudja helyezni annak szakmai tartalmát, szövegezését, stílusát, s jobban tudja azt értékelni.

Rákóczy Zsuzsával a kétezres évek közepén találkoztam először, az akkori (talán akkor éppen a BCE-hez tartozó) közigazgatás-tudományi kar kommunikációtudományi tanszékén, melyet Horányi Özséb vezetett, én külső oktatóként tanítottam ott, s egyik hallgatóm Zsuzsa volt. Kiemelkedően aktív, érdeklődő, okos, magas szinten teljesítő hallgató, csak felfigyelni lehetett rá. Ettől kezdve tartottuk a szakmai kapcsolatot, s nagyon sok helyen kerültünk újra és újra kapcsolatba. (Ösztöndíjasa lett a Rézler Alapítványnak, majd titkára a Rézler Mediációs Intézetnek, elvégezte a hajdúböszörményi mediátor szakirányú továbbképzést, a Budapesti Metropolitan Egyetem vezetés és szervezés szakját, s teljesítette a Corvinus Egyetem doktori képzését). Az oktatási tevékenység mellett (között) számos projektben dolgoztunk is együtt, kutatási, tanácsadási, szakértői feladatokban. Ezekhez a szervezetekhez, programokhoz valamilyen formában nekem is közöm volt, így hosszú időn keresztül lehetőségem adódott fejlődését, munkáját figyelemmel kísérni. S bár ez alatt voltam tanára, témavezetője, mégis munkatársának tekintem magam, bár egy nagyon fontos adminisztratív eseményre nem került sor, ami ezt véglegesíthette volna.

Zsuzsának már nem volt módja a disszertációját megvédeni, pedig igazán elmondható, mindent teljesített ehhez. Lezajlott a műhelyvita, kiváló értékeléseket kapott, ahogy a végleges disszertációjára is. A bírálók egyhangúan, minden kétség nélkül javasolták a doktori cím odaítélését, amelyet nem kötöttek további kérdések megválaszolásához, kiegészítéshez, vagyis, ha sor került volna a védésre, az magán az ünnepségen kívül csupán formalitás lett volna. Nagyon nehéz ezt elfogadnunk! Számos megjelent publikációja után, ezzel az írással szeretnénk tiszteletünket kifejezni munkája, személye előtt, s ezért választottuk ezt a formát, hogy doktori tézisgyűjteményét szerkesztett formában közreadjuk. Ez a szöveg természetesen a védést követően publikussá vált volna, így azonban ebben a formában megismerheti az olvasó.

Ezen túl, bár a szerző nevééről most már lemarad a Dr. és a PhD. megjelölés, szeretném, ha mi, munkatársak, kollégák ezzel a titulussal együtt őriznénk meg emlékezetünkben, hiszen ő ezt megérdemelte, teljesítette, ha nincs is mód hivatalosan, utólag megítélni neki a tudományos fokozatot.

Végül egy szakmai gondolat az íráshoz: Ma a tudományban egyre gyakrabban találkozunk olyan problémákkal, melyek nem egy-egy hagyományos tudományág berkein belül megválaszolhatóak. Rákóczy Zsuzsanna mesterien járta körül az általa vizsgált területet, kutatási témát, olyan multidiszciplináris megközelítéssel, ami példamutató számunkra.

Köszönet illeti Horányi Özsébet, a Doktori Iskolát, a Szerkesztőséget, de mindenek előtt Zsuzsa családját, hogy hozzájárult Zsuzsa fejlődéséhez, jelen írás elkészüléséhez, megjelenéséhez! Köszönet illeti Kovács Gábort, Zsuzsa társát, aki az utolsó időszakban szeretettel támogatta, segítette, s jelen szöveg utolsó, végleges változatát is rendelkezésünkre bocsátotta!

Nem csak ezzel a cikkel fogunk emlékezni a szerzőre, de nagyszerű dolog, hogy ennek közzétételére most sor kerülhetett!